

Finansdepartementet
103 33 Stockholm

Promemorian Ytterligare stimulanser på hyber-området: En ny skattereduktion för reparationer och skattefri uthyrning av personliga tillgångar

Fi2021/01820

1 Sammanfattning

Skatteverket har inte något att invända mot att förslagen genomförs.

Skatteverket föreslår att en regel om följdändring vid beslut om återbetalningar införs i skatteförfarandelagen, samt att reglerna om kostnadsränta i samband med återkrav justeras.

Skatteverkets kostnader beräknas till dels en engångskostnad på 8,3 miljoner kronor, dels en årlig kostnad på 8,7 miljoner kronor (år 1), 8,3 miljoner kronor (år 2), 8,0 miljoner kronor (år 3), 7,6 miljoner kronor (år 5) och 7,2 miljoner kronor (fr.o.m. år 5).

2 Skatteverkets synpunkter

2.1 Möjlighet till följdändring i skatteförfarandelagen

Enligt 13 § i förslaget till lag om förfarandet vid skattereduktion för reparationsarbete ska Skatteverket snarast besluta att en felaktigt utbetald ersättning ska betalas tillbaka om utbetalningen har skett utan att mottagaren har varit berättigad till det. Återbetalningsbeslut får meddelas inom sex år från utgången av det beskattningsår som utbetalningen avser. Den tidigare preliminära skattereduktionen som köparen tillgodoräknats ska då enligt 16 § andra stycket i den föreslagna nya förfarandelagen minskas med belopp motsvarande den beslutade återbetalningen. Motsvarande bestämmelser finns idag i 14 § och 17 § andra stycket lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete, HUSFL, samt i 13 § och 16 § andra stycket lagen (2020:1066) om förfarandet vid skattereduktion för installation av grön teknik, GRÖNFL.

Den som begär skattereduktion ska enligt 31 kap. 33 § skatteförfarandelagen (2011:1244), SFL, i inkomstdeklarationen lämna uppgift om underlaget för skattereduktionen. Av 56 kap. 7 § SFL framgår det bl.a. att Skatteverket i beslut om slutlig skatt ska göra skattereduktioner enligt inkomstskattelagen (1999:1229), IL.

Köparens slutliga skattereduktion ingår i ett beslut om slutlig skatt och den slutliga skatten kan enbart minskas om Skatteverket får ompröva beslutet till köparens nackdel enligt bestämmelserna i SFL.

Skatteverket får enligt 66 kap. 21 § SFL ompröva beslut om slutlig skatt till nackdel för den som beslutet gäller inom två år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret gått ut

(tvåårsfristen). Efter utgången av tvåårsfristen kan omprövning till nackdel endast ske om förutsättningar för efterbeskattning föreligger. Ett beslut om efterbeskattning ska enligt 66 kap. 27 § SFL som regel meddelas inom sex år efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret gått ut. Efterbeskattning får enligt 66 kap. 27 § 1 SFL ske om den uppgiftsskyldiga har lämnat en oriktig uppgift till ledning för egen beskattning. Den oriktiga uppgiften ska också ha medfört att ett beslut har blivit felaktigt eller inte fattats. Det finns enligt 66 kap. 28 § SFL tillfällen när efterbeskattning inte får beslutas, t.ex. får efterbeskattning enligt 66 kap. 27 § 1–3 SFL inte beslutas om det avser ett obetydligt skatte- eller avgiftsbelopp.

Enligt 66 kap. 27 § 4 SFL får efterbeskattning även ske i s.k. följdändringssituationer. I dessa situationer krävs det inte att oriktig uppgift har lämnats. Däremot ska ändring av beslut om skatt eller avgift, eller aktuell person, eller år, vara direkt följd av ett annat beslut som avser annan skatt eller avgift, eller samma skatt eller avgift men för en annan person, eller år. Beslut om efterbeskattning genom följdändring får enligt 66 kap. 30 § SFL meddelas inom sex månader från den dag då det beslut som föranleder ändringen meddelades. Efterbeskattning genom följdändring får ske oberoende av vilket belopp det är fråga om. Någon möjlighet att med anledning av ett beslut enligt HUSFL eller GRÖNFL besluta om efterbeskattning genom följdändring av slutlig skattereduktion i ett beslut om slutlig skatt finns inte i 66 kap. 27 § 4 SFL. Inte heller omfattas detta av det nu aktuella förslaget.

För att Skatteverket ska kunna minska köparens slutliga skattereduktion efter utgången av det andra året efter beskattningsåret krävs det således att köparen har lämnat en oriktig uppgift. Dessutom krävs det att skattebeloppet inte är obetydligt. Det krävs ingen oriktig uppgift för beslut om återbetalning, vilket kan göras inom sex år efter beskattningsåret. Det finns därmed en diskrepans mellan å ena sidan regleringen avseende beslut om återbetalning i den föreslagna nya förfarandelagen och å andra sidan möjligheterna till omprövning i SFL.

Om Skatteverket inte kan bevisa oriktig uppgift eller om skattebeloppet är obetydligt måste verket ändå minska köparens preliminära skattereduktion pga. beslut om återbetalning vilket medför att köparen får ett tillgodohavande på skattekontot motsvarande det återkrävda beloppet som kan betalas ut till köparen. Beslut om återbetalning blir på detta sätt verkningsslöst då köparen får samma belopp utbetalt som Skatteverket har beslutat om att utföraren ska betala tillbaka.

Skatteverket anser att detta förhållande riskerar att rubba förtroendet för det föreslagna systemets fakturamodell. Detta kan motverkas genom att det införs en regel i 66 kap. 27 § 4 SFL som möjliggör en följdändring av beslut om slutlig skatt om denna föranleds av beslut i ett ärende eller mål enligt den föreslagna nya förfarandelagen.

2.2 Kostnadsränta

Promemorian föreslår att om någon har fått en utbetalning utan att vara berättigad till det ska Skatteverket snarast besluta att det felaktigt utbetalda beloppet ska betalas tillbaka till Skatteverket. När Skatteverket har beslutat om återbetalning ska den tidigare tillgodoräknade preliminära skattereduktion minskas med belopp motsvarande den beslutade återbetalningen. Kostnadsränta tas ut på belopp som ska betalas tillbaka efter beslut av Skatteverket. Räntan beräknas från den dag beloppet betalades ut till och med dagen för Skatteverkets beslut om återbetalning. Dessa förslag motsvarar vad som idag gäller för beslut i ett ärende eller mål om återbetalning enligt HUSFL och GRÖNFL.

Bestämmelserna innebär att någon kostnadsränta inte påförs för tiden efter beslutsdatum.

Det är Skatteverkets uppfattning att kostnadsränta bör tas ut från och med dagen för den felaktiga utbetalningen av den nya skattereduktionen för reparationer till och med den dag då återbetalning sker.

Regeringen har i andra sammanhang påtalat att det vid återkravsituationer bör finnas ett påtryckningsmedel utöver själva möjligheten att kräva återbetalning (jfr. prop. 2019/20:181 s. 63). Utöver att vara ett mildt påtryckningsmedel på den betalningsskyldige har det i samband med bestämmelser om kostnadsränta på skatter och avgifter framförts att det också är ett sätt att täcka statens kostnader vid sen betalning av skatter och avgifter (jfr. prop. 2010/11:165 s. 535 och prop. 1996/97:100 s. 341). För att förslaget både ska få effekten av ett påtryckningsmedel och vara kostnadstäckande bör räntan beräknas dag för dag, så kallad sammansatt ränta. Att ränta ska beräknas från den dag beloppet betalades ut till och med den dag då betalning sker innebär alltså den totala kostnaden för den enskilde i form av ränta ökar dag för dag. Det är rimligt att motsvarande ordning bör gälla även för beslut om återbetalning enligt den nya skattereduktionen för reparationer. Om en fordran på återbetalning har lämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning så bör kostnadsränta beräknas även hos den myndigheten. Kronofogdemyndigheten bör beräkna och påföra räntan för tiden efter det att fordran har överlämnats för indrivning efter en räntesats som motsvarar basräntan i 65 kap. 3 § SFL. Detta stämmer överens med hur liknande frågor hanteras bl.a. avseende skatter och avgifter och återkrav av omställningsstöd som har lämnats för indrivning. Kronofogdemyndigheten bör också ha ansvar för att driva in ränta som har påförts efter det att fordran överlämnades för indrivning.

Ett nytt sätt att beräkna kostnadsränta innebär att om ett anstånd med betalning beviljas ska ränta betalas även under anståndstiden. Detta kan jämföras med bestämmelsen om dröjsmålsränta i 23 § lagen (2020:548) om omställningsstöd. I författningskommentaren konstateras att räntan beräknas från och med dagen efter att stödet tillgodoförts till och med den dag betalning sker även om företag har fått anstånd med betalning (prop. 2019/20:181 s. 121). Motsvarande bör gälla för återbetalning av den nya skattereduktionen för reparationer. Om det senare visar sig att återbetalning inte ska ske eller ska beräknas till ett lägre belopp än vad som först bestämts kommer kostnadsräntan att korrigeras till det belopp som kvarstår att betala. Enligt Skatteverket bör därför följande ändringar göras i förslaget till lag om förfarandet vid skattereduktion för reparationsarbete:

Bestämmelsen i 21 § bör ha följande lydelse:

Kostnadsränta tas ut på sådant belopp som enligt 13 § ska betalas tillbaka efter beslut av Skatteverket. Räntan beräknas från den dag beloppet betalades ut till och med den dag då betalning sker. Kostnadsränta beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan enligt 65 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244). Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket helt eller delvis avstå från kravet på ränta.”

En ny bestämmelse 21 a § bör införas:

Om en fordran på återbetalning som beslutats enligt 13 § har lämnats för indrivning, ska Kronofogdemyndigheten beräkna räntan efter en räntesats som motsvarar basräntan enligt 65 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244) för tiden efter överlämnandet och driva in den.

3 Konsekvensanalys

I promemorian hänvisas till de olika källor som använts i beräkningen av de offentligfinansiella effekterna men det beskrivs inte hur dessa har använts. Eftersom en sådan beskrivning saknas är det inte möjligt att bedöma om de beräknade effekterna ger en rättvisande bild av hur de offentliga finanserna påverkas av förslagen. Skatteverket anser att de skulle vara önskvärt att beräkningarna redovisades på ett mer transparent sätt.

4 Konsekvenser för Skatteverket

I takt med att antalet skattereduktioner blir allt fler blir det svårt för de som tillhandahåller skattereduktionsgrundande arbete och de som köper sådant arbete att få en överblick av vilket system som ska användas för respektive skattereduktion och vilka regler som gäller. På sikt är det önskvärt om skattereduktioner för arbete samlas i en gemensam förfarandelag för att förenkla för företag och köpare.

Eftersom reparationsavdraget föreslås regleras i en egen förfarandelag i stället för att tas in i HUSFL måste Skatteverket ta fram en it-produkt som enbart hanterar reparationsavdraget. De mycket snäva tidsramarna medför att den första versionen av it-produkten som ska hantera reparationsavdraget enbart kommer att innehålla absolut nödvändig funktionalitet. Under de kommande åren kommer det att vara absolut nödvändigt att vidareutveckla it-produkten för att uppnå samma nivå som dagen it-stöd för rot-och rutarbete.

Engångskostnaderna för it-utveckling och informationsåtgärder beräknas till 8,3 miljoner kronor. De årliga driftskostnaderna beräknas till 8,7 miljoner kronor (år 1), 8,3 miljoner kronor (år 2), 8,0 miljoner kronor (år 3), 7,6 miljoner kronor (år 5) och 7,2 miljoner kronor (fr.o.m. år 5).

Detta remissvar har beslutats av generaldirektören Katrin Westling Palm och föredragits av rättsliga experten Pia Blank Thörnroos. Vid den slutliga handläggningen har också följande deltagit: överdirektören Fredrik Rosengren, rättschefen Michael Erliksson, enhetschefen Pia Gustafsson och sektionschefen Peter Ljungqvist

Katrin Westling Palm